

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž II 208/06
10.04.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića i Miroslava Cvetkovića, članova veća i savetnika Vrhovnog suda, Gordane Maravić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog AA i dr, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u saizvršilaštvu u vezi člana 22. Osnovnog krivičnog zakona, rešavajući o žalbi Okružnog javnog tužioca u Beogradu, izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu, Kv. 65/06 od 10. januara 2006. godine, u sednici veća održanoj, dana 10. aprila 2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

UVAŽAVANJEM ŽALBE, Okružnog javnog tužioca u Beogradu, PREINAČAVA SE rešenje Okružnog suda u Beogradu Kv. 65/06 od 10. januara 2006. godine, tako što Vrhovni sud ODREĐUJE da je za postupanje u krivičnom postupku protiv okrivljenih AA i BB, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS u saizvršilaštvu u vezi člana 22. OKZ, stvarno i mesno NADLEŽAN Okružni sud u Beogradu.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Okružnog suda u Beogradu Kv. 65/06 od 10. januara 2006. godine, ovaj sud se oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u krivičnom postupku protiv okrivljenih AA i BB, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 206. stav 1. u vezi člana 33. Krivičnog zakonika (član 168. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ, po optužnici Okružnog javnog tužioca u Beogradu Kt. 674/04 od 08. maja 2004. godine), pa je u stavu 2 istog rešenja određeno da se spisi predmeta imaju dostaviti Trećem opštinskom sudu u Beogradu kao stvarno i mesno nadležnom, a po pravnosnažnosti pobijanog rešenja.

Protiv ovog rešenja, žalbu je izjavio Okružni javni tužilac u Beogradu, zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP, s`predlogom da Vrhovni sud, preinači prvostepeno rešenje tako što će kao stvarno nadležan za postupanje u ovom krivičnom predmetu odrediti Okružni sud u Beogradu.

Republički javni tužilac u podnesku Ktr. I 411/6 od 05. aprila 2006. godine, izneo je mišljenje da je pobijano rešenje nepravilno i da treba uvažiti žalbu Okružnog javnog tužioca u Beogradu.

Vrhovni sud je u sednici veća razmotrio sve spise krivičnog predmeta, zajedno sa pobijanim rešenjem i iznetim mišljenjem Republičkog javnog tužioca, pa je ocenivši navode izjavljene žalbe, našao:

Žalba je osnovana.

U razlozima rešenja prvostepeni sud poziva se na odredbu člana 21. stav 1. Zakona o uređenju sudova, te odredbu člana 37. stav 1. ZKP, kojom je propisano da je sud dužan da pazi na svoju stvarnu i mesnu nadležnost i čim primeti da nije nadležan oglasioće se nenadležnim i po pravnosnažnosti rešenja uputiće predmet nadležnom sudu. Tako nalazi da iz spisa predmeta proizilazi da bi se inkriminisane radnje okrivljenih imale pravno kvalifikovati kao krivično delo razbojništva iz člana 206. stav 1. u vezi člana 33. Krivičnog zakonika, za koje je delo sada propisana kazna zatvora u trajanju od dve do 10 godina, što znači da bi stvarno nadležan bio niži - opštinski sud, u ovom slučaju Treći opštinski sud u Beogradu.

Ovi razlozi rešenja neprihvatljivi su za Vrhovni sud, kao osnov za oglašavanje Okružnog suda u Beogradu stvarno nenadležnim, pa je sa stanovišta ovakve ocene, osnovana žalba javnog tužioca, a spisi predmeta upućuju na zaključak da je donošenjem prvostepenog rešenja sud postupio protivno odredbi člana 5. stav 1. Krivičnog zakonika, koji se ima primeniti u ovom slučaju, a propisuje vremensko važenje krivičnog zakonodavstva i to da se na učinioca krivičnog dela primenjuje zakon koji je važio u vreme izvršenja dela.

Iz činjeničnog opisa u optužnici Okružnog javnog tužioca u Beogradu, Kt. 674/04 od 08. maja 2004. godine, proizilazi osnovana sumnja da su optuženi AA i BB, izvršili krivično delo razbojništva kao saizvršioци, koje delo je sada propisano članom 206. stav 3. Krivičnog zakonika, na sledeći način: "ako je delo iz stava 1. i 2. ovog člana (član 206. KZ), učinjeno od strane dva ili više lica ..., učinilac će se kazniti zatvorom od tri do 15 godina". Krivični zakon Republike Srbije koji je važio u vreme izvršenja krivičnog dela propisivao je za krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. (u vezi člana 22. OKZ), kaznu zatvora u trajanju najmanje tri godine, što znači da je opšti maksimum kazne zatvora bio takođe 15 godina.

Kako je Vrhovni sud Srbije zauzeo stav da se zakonski izraz "više lica" ima tumačiti kao dva ili više lica, pa tako i saizvršilaštvo u izvršenju krivičnog dela, to bi se inkriminisane radnje optuženih mogle pravno kvalifikovati kao razbojništvo iz člana 206. stav 3. KZ, ali je kazna za to krivično delo istovetna sa onom propisanom ranijim krivičnim zakonom, pa je Vrhovni sud našao da se ima primeniti zakon koji je važio u vreme izvršenja krivičnog dela, a radnje optuženih AA i BB pravno kvalifikovati kao razbojništvo u saizvršilaštvu iz člana 168. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ.

S` toga je uvažavanjem žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu, preinačeno prvostepeno rešenje, te određeno da je za postupanje u ovoj krivično-pravnoj stvari protiv AA i BB stvarno i mesno nadležan Okružni sud u Beogradu.

Zbog navedenih razloga, Vrhovni sud je, odlučio, kao u izreci rešenja, u smislu odredbe člana 401. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku.

Predsednik veća-sudija,

Dragomir Milojević, s.r.

Zapisničar,

Gordana Maravić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JČ